

indlade sig paa Brændevinsbestatning og Olskat. De to Punkter tror jeg, at Folkethinget fastholder, men saa er der jo ibrigt Meget, hvorom der kan forhandles: om der skal ydes nogen Kompensation for det Tab, der lides ved den spanske Handelstraktat; om hvilket Maximum der skal være for Toldindtægterne, og saa fremdeles. Jeg vil vuske, at dette Forslag i det andet Thing maatte komme under en rolig Overveielse; men der er ligesom en uheldig Stjerne, der hviler over det, visse onde Versler, hvormed det sendes ind i det andet Thing. Selve det Udtryk af den høitagtede Finantsminister, at hvis Thingene kunde blive enige, da skulde han ikke være til Hinder for det, er et ilde Versel, thi det vil jo egentlig sige det Samme som, at han vil træde fra, og det vil jo, naar der udstødes saadanne Trusler lige over for Landsthinget paa Grund af dets store Hengivenhed for Ministeren, bewirke, at det ikke vil gaa ind paa det, som det ellers vilde gaa ind paa, naar ikke Tilnærmelsen til Folkethinget skulde medføre saadanne førgelige Forandringer i Administrationens Spidser.

Svarling: Den høitærede Finantsminister har tilvisse en vanskelig Stilling; thi naar han antyder, at han muligvis vil gaa af, saa siger man, at det vil forhindre det andet Thing fra at vedtage Loven, og naar han antyder, at han maaske vil blive, saa er det tilstrækkeligt til at forhindre, at dette Thing vil gaa ind paa Loven. Iøvrigt maa jeg tillade mig at bemærke, at en Fremstilling ikke bliver vrang og urigtig, fordi det ærede Medlem for Odense Amts 4de Valgkreds (Monrad) paaستاar det uden at bevise det. Den Paastand bliver staaende, hvormeget end det ærede Medlem modstiger det, at det Forslag, der nu foreligger vedtaget ved 2den Behandling, gaar videre i sine Forordninger end det, der i Fjor oversendes til Landsthinget; thi i Fjor blev det bestemt, at de sidste 2½ Million Kr. skulde dækkes ved andre Skatter; i Nar bestemmes det, at de ikke skulle dækkes, men gaa fuldstændig ud af Toldindtægten; at Noget først gaar senere, kan ikke forhindre dette; det er og bliver ikke nogen Dækning. I øvrigt er det en Selvfølge, at det er en fuldstændig Overdrivelse fra det ærede Medlems Side, naar han siger, at jeg skulde have udtalt eller tilkjendegivet, at det foreliggende Forslag er af en saadan Bestaaffenhed, at Landsthinget ikke kan røre ved det. Nei, det har jeg albeles ikke sagt,

men jeg har sagt, at det er af en saadan Bestaaffenhed, at det efter min Opfattelse lidet egner sig til at danne Grundlaget for en frugtbar Forhandling, og min Modstand mod Forslaget har hele Tiden netop været begrundet derpaa, at jeg, der, som jeg tror, er tilstrækkelig bekendt ogsaa i det andet Thing, meget vusker, at der maa komme et Resultat ud af Forhandlingerne, og derfor hele Tiden har ønsket, at der maatte blive oversendt et Forslag til det andet Thing, om hvilket det kunde forventes, at det vilde bane Veien til Forstaelsen. Naar jeg ikke har den Opfattelse af det foreliggende Forslag forekommer det mig dog at være for meget forlangt, at jeg alligevel skulde give det Udseende deraf ved at stemme derfor.

J. Hage: Maa jeg blot tillade mig at bemærke til det ærede Medlem, den ærede Ordfører for Flertallet (Tauber), som har imødegaaet mig, at fordi han betegner et Forslag som daarligt, bliver det ikke daarligt, naar det kun er daarlige Grunde, som den ærede Ordfører anfører derfor.

Ordføreren (Tauber): Deri skal jeg give det ærede Medlem fuldstændig Ret, at hvis det kun er daarlige Grunde, jeg har fremført, har jeg ikke bevist, at hans Forslag er daarligt, men det kunde jo være, at disse Grunde ikke ere fuldkommen daarlige, og jeg tvivler meget paa, at nogenjomhelst Regjering vilde tage et Forslag af den Natur eller i alt Fald forelægge et saadant. Det er jo meget muligt, at Regjeringen vilde være saa glad ved Forslaget, at den desuagtet tog det, men Regjeringen vilde aldrig forelægge et Forslag, som det her foreliggende.

Da Sagen yderligere begjærede Ordet, var Forhandlingen sluttet.

1) Ændringsforslag af C. Hage, N. Andersen, Brix, Børentzen, Carstensen, Dahl, Gad, Goss, H. C. Holch, Jørgensen, Paulsen, Rimestad, Rosen, Scheel og Tvermoes (se Tidenden Sp. 2673—76)

forkastedes med 58 St. mod 15.

2) Lovforslaget (se Tillæg C.) vedtoges enstemmig med 58 St.